

ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਹੀ ਇਕੋ ਇਕ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ- ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ; ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 14 ਮਾਰਚ, 1989 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-6) ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 17 ਅਗਸਤ, 1993 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਸੇ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ "ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਰੱਖੋ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(a)(ii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ" ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵੈਧ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ। ਇਹ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਗੁਆਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 20 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛਾਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਲਝ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਪਰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਜੀਐਸ ਸਿੰਘਵੀ ਅਤੇ ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - 2003 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWP ਨੰ. 17596

9 ਫਰਵਰੀ, 2004

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 226 — ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1996 — ਐੱਸ. 14(8) (a) (d), 17 ਅਤੇ 18 — ਅਕਾਦਮਿਕ ਨਿਯਮ, 2001 — ਅਧਿਆਏ IV, ਪੈਰੇ 4, 7, 8 ਅਤੇ 23 — ਬੈਚਲਰ ਆਫ ਕੰਪਿਊਟਰ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕੋਰਸ —

ਭਾਗ (i) ਦੇ Cl. (iv) 2001 ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ 3 ਮੌਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੇਪਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਗ (ii) ਇਸਦੇ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 4-1/2 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ- ਕੀ ਹਿੱਸਾ (ii) ਕਲਾਜ਼ (iv) ਦਾ ਹਿੱਸਾ (i) ਤੋਂ ਅਤਿਅੰਤ ਵਿਗਾੜ ਹੈ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ - ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ - ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੂਜੇ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਪਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ - ਅਨੁਦਾਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਰਹਿਮ ਦਾ ਮੌਕਾ - 11n ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਰਹਿਮ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚੈਪਟਰ ਟੀਵੀ ਦੀ ਸਕੀਮ ਲਈ ਅਤਿਅੰਤ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ - ਸਿਰਫ਼ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਗਵਰਨਰਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ-ਇਸਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਪਰ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਰਕ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV ਦੇ ਭਾਗ 23 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (iv) ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 4-1/2 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਸਟਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੇਪਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ (ਰੈਗੂਲਰ ਮੌਕੇ ਸਮੇਤ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (iv) ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਨਿਰਮਾਣ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਸ ਵਿਚ ਸਫਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੇਸਟਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੇਪਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। 4-1/2 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਯਮਤ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਸਮੇਤ ਤਿੰਨ ਮੌਕੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 12 ਅਤੇ 13)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ 11 ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਹਿਮ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਸੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ, ਸਿੱਖਿਆ ਆਦਿ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੇ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

(ਪਾਰਾ 15)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14(8) ਅਤੇ 18 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬੋਰਡ ਆਫ ਗਵਰਨਰਜ਼ ਕੋਲ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਬੋਰਡ ਆਫ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਆਫ ਗਵਰਨਰਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੀ 11 ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੀ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 23)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ, ਸੰਜੀਵ ਘਈ, ਐਸਐਸ ਰਾਏ, ਨਰਿੰਦਰ ਡਡਵਾਲ, ਕਪਿਲ ਕੱਕੜ, ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ, ਪੀਐਸ ਭੁੱਲਰ, ਕੇਐਸ ਸਿਵੀਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਾਰਗੀ ਕੁਮਾਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਏ.ਜੀ. ਮਸੀਹ, 2003 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 19265 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ।

ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਤੁਲ ਨਹਿਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 17596, 17541, 18804, 19058 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ, (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਵੀ), 19265 (ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ), (19554) ਕੇਵਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ), 19808, 19837, 20161, 20239, 20380, 2003 ਦੇ 20381 ਅਤੇ 2004 ਦੇ 597।

ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ.ਐਸ.ਸਿੰਘਵੀ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟਾਲਣਯੋਗ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਯੋਗ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2001-2002 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਜਲੰਧਰ (ਛੋਟੇ ਲਈ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਚਲਰ ਆਫ ਕੰਪਿਊਟਰ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ (ਬੋਝੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਬੀਸੀਏ) ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਕਾਦਮਿਕ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 2001 ਦੇ ਚੈਪਟਰ-IV ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲੇ ਸਮੈਸਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ (ਛੋਟੇ ਲਈ, 'ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ')। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੇ ਸਮੈਸਟਰ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ

ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੀਜੇ, ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 5 ਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ 13 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ 10 ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਐਮਬੀਏ/ਐਮਸੀਏ/ਬੀਬੀਏ/ਬੀਸੀਏ ਅਤੇ ਬੀ. ਫਾਰਮੇਸੀ, 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਈ 11 ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਅਤੇ 13 ਅਕਤੂਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 9085 ਆਫ 2003 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਗਗਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਦੇਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਕੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਰੀ-ਅਪੀਅਰ ਪੇਪਰ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ 5 ਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

(4) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਚੈਪਟਰ-IV ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਸਟਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੇਪਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ (ਨਿਯਮਿਤ ਮੌਕੇ ਸਮੇਤ) ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਜਾਜ਼ਤਯੋਗ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੀਸੀਏ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੀ 11 ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗਗਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਨ। ਰੀ-ਅਪੀਅਰ ਪੇਪਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ (ਨਿਯਮਿਤ ਮੌਕੇ ਸਮੇਤ) ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। 2003 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 17598 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਮਈ/ਜੂਨ, 2003 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਮ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀ 11 ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਉਣ ਜਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਹਿਮ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਪੇਪਰਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(5) ਸਰਵਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ, ਸੰਜੀਵ ਘਈ, ਕਪਿਲ ਕੱਕੜ, ਨਰਿੰਦਰ ਡਡਵਾਲ, ਐਸ.ਐਸ ਰਾਏ, ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ, ਪੀ.ਐਸ ਭੁੱਲਰ, ਕੇ.ਐਸ. ਸਿਵੀਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਗਾਰਗੀ ਕੁਮਾਰ, ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿਮ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸ. 11 ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੇਸਟਰ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (1) (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਐਕਟ') ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ 10 ਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 13 ਨਵੰਬਰ,

2002 ਅਤੇ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ 11 ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਚੈਪਟਰ-IV ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੀ ਸੋਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ (iv), ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਹਿਮ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਚੈਪਟਰ-IV ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ ਜੋ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। 414 ਸਾਲ

(6) ਸ੍ਰੀ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ 11 ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੈਪਟਰ- ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ IV।

(7) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੀ 11 ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਸੰਸਥਾ।

(8) ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ।

(9) ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੂਜੇ ਸਮੈਸਟਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਪੇਪਰਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਹਿਮ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14(8) (ਏ) (ਬੀ), 15(1), 17 ਅਤੇ 18 ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਚੈਪਟਰ-IV ਦੇ ਪਾਰਸ 4, 7, 8, ਅਤੇ 23, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੋ:-

ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 14(8) (ਏ) ਅਤੇ (ਡੀ), 15(1), 17 ਅਤੇ 18।

14(8) ਬੋਰਡ ਆਫ ਗਵਰਨਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਸਰਵਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਕੋਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਹੋਣਗੇ:-

- (a) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਲਈ;
- (d) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ।
- (e) ਨੂੰ (m) xx xx xx xx xx xx xx

15(1) ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹਨ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਦਾਇਤਾਂ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ

ਹੋਰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਗੇ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

17. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੰਵਿਧਾਨ, ਬੋਰਡ ਆਫ ਗਵਰਨਰਜ਼ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

18(1) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨਿਯਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(2) ਬੋਰਡ ਆਫ ਗਵਰਨਰ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਬੋਰਡ ਆਫ ਗਵਰਨਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੋਧ ਦੇ ਖਰੜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਗਵਰਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਹਰ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਰਡ ਆਫ ਗਵਰਨਰਜ਼ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਜਾਂ ਮਾਫ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ-IV ਦੇ ਪੈਰੇ 4,7,8 ਅਤੇ 23।

4. ਹਰੇਕ ਸਮੇਸਟਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਹਿਲੇ, ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਲਈ ਇਮਤਿਹਾਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਸੰਬਰ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ, ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਛੇਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਲਈ ਮਈ ਦੇ ਮਹੀਨੇ, ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

7. ਪਹਿਲੇ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ:-

(i) ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਰੋਲ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸੈਸ਼ਨ 'ਤੇ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(ii) ਲੈਕਚਰਾਂ, ਸੈਮੀਨਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਚਰਚਾਵਾਂ ਆਦਿ ਦੇ 75% ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ;

(iii) ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

8. ਦੂਜੇ, ਤੀਜੇ, ਚੌਥੇ, ਪੰਜਵੇਂ ਅਤੇ ਛੇਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਰੈਗੂਲਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ

(i) ਇਹਨਾਂ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(ii) ਲੈਕਚਰ ਦੇ 75% ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ; ਸੈਮੀਨਾਰ ਅਤੇ ਕੇਸ ਚਰਚਾ ਆਦਿ

(iii) ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਰੀ-ਅਪੀਅਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

23. ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੇ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕਿਸੇ ਕੋਰਸ ਜਾਂ ਕੁੱਲ

ਮਿਲਾ ਕੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:-

- (i) ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ (ਵਿਸ਼ਿਆਂ) ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਸਟਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਕੋਰਸ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਗਲੇ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ (ਵਿਸ਼ਿਆਂ) ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੋਰਸ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- (ii) ਜਿਹੜੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 40% ਤੋਂ ਘੱਟ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਅਗਲੇ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਰੀਅਪੀਅਰ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- (iii) ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਲੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਏ ਪੇਪਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਉੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਪੇਪਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਗੀਆਂ। , ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਤੀਜੇ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਮੇਸਟਰ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 50% ਕੋਰਸ ਸਾਫ਼ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ, ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਸਮੇਸਟਰ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 50% ਕੋਰਸ ਇਕੱਠੇ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
- (iv) ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੁੱਲ ਨੌਂ ਸਮੇਸਟਰ (ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਸਾਲ) ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਸਟਰ ਦੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ (ਨਿਯਮਿਤ ਮੌਕੇ ਸਮੇਤ) ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।"

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟੀਆ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਜੋਗ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਸਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ: ਸਾਰੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ। ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਗਵਰਨਰਜ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ/ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹਸ਼ੀਨ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਚੈਪਟਰ-IV ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਵਿੱਚ ਦੋ ਭਾਗ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣੇ ਗਏ 4/4 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ

ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਸ ਸਮੇਸਟਰ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਮੌਕੇ (ਨਿਯਮਿਤ ਮੌਕੇ ਸਮੇਤ) ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਗਰਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਟੀਪੀਨਜ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ:-

“ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੇ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ

ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ. ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ IV ਸਮੇਸਟਰ ਜਾਂ VI ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰੈਗੂਲਰ 3 ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 4 ਉੱਪਰ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 3 ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਏ ਪੇਪਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਨੁਮਤੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 50% ਕੋਰਸ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ 4 ਵੇਂ ਅਤੇ 6 ਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੇ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 4 ਵੇਂ ਅਤੇ 6 ਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ IV ਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰ ਅਤੇ 6 ਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮਿਤ ਮੌਕੇ ਸਮੇਤ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਪਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ 4 ਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰ ਜਾਂ 6 ਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(11) ਅਸੀਂ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ (ਨਿਯਮਿਤ ਮੌਕੇ ਸਮੇਤ) ਦੇ

ਅੰਦਰ ਖਾਸ ਸਮੇਸਟਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪੜ੍ਹਾਈ।

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਚੈਪਟਰ-IV ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੀ ਧਾਰਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 4 V 2 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਸਟਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੇਪਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ (ਰੈਗੂਲਰ ਮੌਕੇ ਸਮੇਤ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐੱਫ.ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ223jof ਚੈਪਟਰ-IV3 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (iv) 0 ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਸ ਵਿਚ ਸਫਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਮੌਕੇ ਸਮੇਤ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੇਸਟਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੇਪਰ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ 4% ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੇ ਸਮੇਸਟਰ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ-IV ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(14) ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ 10 ਵੀਂ ਅਤੇ 11 ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਯੋਗਤਾ ਰਹਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਹਿਮ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। 2003 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 17596 ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P. 3 ਅਤੇ P. 4 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ 'ਤੇ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚਾਰ ਮੌਕੇ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। MBA/MCA/BBA/BCA/B ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਸਟਰ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨਾ। ਫਾਰਮੇਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਮੌਕੇ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਆਪਣੀ 11 ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਰਹਿਮ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੈਕਲਾਗ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਗਗਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

(15) ਰਹਿਮ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ 11 ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਚੈਪਟਰ-IV ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ,

ਉਸ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਅਧਿਕਤਮ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ

ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਹਿਮ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ, ਸਿੱਖਿਆ ਆਦਿ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੇ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

(16) CP ਵਿੱਚ CPW7No.o12782Jof 2003—ਰਖੀਫਭਠੇਜਾ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਜ਼, ਫਰੀਦਕੋਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ 7 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ (ਜੀ. ਐੱਸ. ਸਿੰਘਵੀ, ਜੇ.) ਸੀ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸ ਐਕਟ, 1998 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1) ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਇੱਕ ਵਾਧੂ/ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਰਹਿਮ ਦਾ ਮੌਕਾ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ

“ਸ੍ਰੀ ਸੰਦੀਪ ਮੌਦਗਿਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ/ਦਇਆ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 46(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਆਫ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ, ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੋਰਡ ਆਫ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਅਤੇ ਮਿਆਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦਰਜੇਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।

ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਕਸੰਗਤ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮੌਦਗਿਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। "

(17) ਇਹ ਵਿਚਾਰ 2003 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 17060 ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ- ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਿਜ਼, ਫਰੀਦਕੋਟ ਅਤੇ ਹੋਰ, 21 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(18) ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮੁੱਦਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਅਨੀਤਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (1) ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਗ੍ਰੇਜ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:-

“ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਪਦੰਡ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਇੱਕ ਰਿਆਇਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰੇਜ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਰਿਆਇਤ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ 'ਟੀਚਿੰਗ', 'ਮੈਡੀਕਲ' ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਸਖਤ ਹੋਵੇਗਾ।

(19) ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਸਕੂਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ, ਹਰਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਅਰੁਣ ਰਾਠੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ

---

(1) 1993 (4) SLR 295

(2) (1994) 2 S.C.C. 526

ਮਾਰਚ, 1993 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ 1992 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 1802 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ- ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ, ਹਰਿਆਣਾ, ਨੇ 21 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।, 1992 ਅਤੇ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ:-

"ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ 1% ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵੰਗ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੰਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਰਿਆਇਤ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਕੰਪਾਰਟਮੈਂਟ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 20 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਉਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 26 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 26 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਰਥਾਤ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 26 ਨਾ ਤਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਸਮੇਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 26 ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਨੀਤਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 26(ਬੀ) ਦੇ ਸਮਾਨ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਕੰਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੰਪਾਰਟਮੈਂਟ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ।

(20) ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਟੇਟ ਬੋਰਡ ਆਫ ਸੈਕੰਡਰੀ ਐਂਡ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਅਮਿਤ ਅਤੇ ਹੋਰ, (3) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੱਖਿਆ:-

“ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਪਦੰਡ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਰਿਆਇਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਅਸਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਅਕ ਕੈਰੀਅਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਗੁਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਸਫਲ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਢੁਕਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਹਾਰਤ ਦਾ ਪੱਧਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖੇਡ ਜਾਂ ਈਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਲਗਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਖੇਡ ਸਮਾਗਮਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਖੇਡ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮਤਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਰਿਆਇਤ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਹੌਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਉਚਿਤ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ! ity” (ਅੰਡਰਲਾਈਨਿੰਗ ਸਾਡੀ ਹੈ)।

(21) ਗਗਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਸਲ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੀ. ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ. ਇਹ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਅੰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:

“ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਖਤੀ ਨਾਲ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

Gurpreet Kaur and another v. Punjab Technical 229

University and others (G. S. Singhvi, J.)

5 ਵੇਂ/6 ਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਦਾਲਤ 4 ਵੇਂ/6 ਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੋਰਸ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ 4 ਵੇਂ/6 ਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਂ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਦੀ ਕਸਰਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ-ਉਤਪਾਦਕ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਪਏਗਾ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 4 ਵੇਂ/6 ਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੀ 11 ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਹਿਮ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(23) ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਚੈਪਟਰ-IV ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੀ ਸੋਧ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14(8) ਅਤੇ 18 ਦੀ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬੋਰਡ ਆਫ ਗਵਰਨਰਜ਼ ਕੋਲ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਬੋਰਡ ਆਫ ਗਵਰਨਰਜ਼ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਆਫ ਗਵਰਨਰਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਕਾਦਮਿਕ ਦੀ 11 ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਚੈਪਟਰ-IV ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੀ ਸੋਧ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(24) ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(25) ਏਪੀ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨਜ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੱਚ, (4), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:-

(3) J.T. 2002 (5) S.C. 196

“ਅਦਾਲਤ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ

ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਫਿਏਟ ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਡੈਮ-ਸਲਾਮ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹਦਾਇਤ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

(26) ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਪਰਮਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਾਂਸਲ, (5) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੰਟਰਨਸ਼ਿਪ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

“ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਦੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਹਮਦਰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਵਧੇਰੇ ਅਕਸਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਢਿੱਲੀ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀ ਹਮਦਰਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਨਿਜੀ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜਨ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਾਦਮਿਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਉਮੀਦਵਾਰ। ਅੰਤਰਿਮ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਥੀਮ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ”

(27) ਸੈਂਟਰਲ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਸੈਕੰਡਰੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ, (6) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਪਰਮਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਾਂਸਲ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

“ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਕਿਨਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਗੈਰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ

Gurpreet Kaur and another v. Punjab Technical 231

University and others (G. S. Singhvi, J.)

ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹਮਦਰਦੀ ਬਾਰੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇ।"

(28) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(29) ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਈਮਰ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਿਸ ਨੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਪਰ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੀ. ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣਯੋਗ ਅਧਿਕਤਮ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ 'ਤੇ

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ 24 ਫਰਵਰੀ 2004 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ